nemzeti sport KRÉM+
2015. január 18.

HETI VENDÉGÜNK

SZÁSZ EMESE

FOTÓ: VERES VIKTOR

» 2–3. oldal

SZÍNHÁZI PENGEVÁLTÁS

HETI VENDÉGÜNK

Zárt sisakban,

Nem szeret a középpontban lenni. Örül is neki, hogy – nevével ellentétben – az arcát nem annyira ismerik az emberek. A vívósisak a magánszférát is óvja, ám meglehet, a riói olimpia után sokak számára ad majd örömöt a **SZÁSZ EMESE**-féle hatalmas mosoly...

ényes kard után
árbajtőröző Szász Emese
mára jöhet a fényes
m Rióban!

● Amikor elküldte szerkesztőségünknek a gyerekkori képét, szinte mi is azonnal jókedvre derültünk. A mosolyáról rögtön fel lehetett ismerni. Mindig ilyen derűs?

Nem mondom, hogy engem sosem érnek nehézségek, de pozitív gondolkodású ember vagyok. Nagyon szeretek nevetni, imádok viccelődni, és szerencsére a vívóközegben erre mindennap lehetőség van, hiszen pörgős, jó hangulatú társaság a miénk. A vívóknál a koncentráció mellett nagyon fontos a gyors reakció, és ez érződik az edzéseken. Állandóan megy az ugratás, az adok-kapok, a riposztok, ami szellemileg is megmozgatja és feltölti az embert – mondja világ- és Európa-bajnoki ezüstérmes párbajtőrözőnk, Szász Emese.

● Ha jól tudom, úszással kezdte sportpályafutását. Az elég magányos műfaj...

Igen, a szüleim először úszni vittek el. Ám amikor kiderült, hogy már nemcsak napi egyszer, hanem a délutáni edzés mellett reggel is le kell menni az uszodába, szóltam nekik, hogy inkább találjunk ki valami mást. Balkezes vagyok, amit mondjuk a labdajátékokban is hasznosítani lehetne, de gömbérzékkel nem áldottak meg annak idején. Anyukám Nedeczky lány, távoli rokonságban állt Nedeczky Laci bácsival, így levittek a vívóterembe, és bíztak benne, hogy valamikor, valahol csak kijön ez a vérvonal. Először a BSE-be mentünk, ahol nagyon családias, őszinte csapatba kerültem – és örök szerelem lett számomra a ví-

A kedvenc színház

„Mit szólnának a Madách Színházhoz? – kérdezte Szász Emese, amikor azt javasoltuk, találkozzunk a kedvenc helyén. – A Deák téren van egy pub, az a törzshelyünk a baráti társaságommal, de szerintem legyen a másik nagy szerelem, a Madách Színház. Szinte minden darabot láttam, legutóbb a Mary Poppinst néztük meg a nővérem gyerekeivel."

És a színház, amelyben éppen a József és a színes szélesvásznú álomkabát című darabhoz szerelték át a színpadot, feltárta kulisszatitkait a kiváló vívónő előtt. Szász Emese megnézhette a színpadot, az öltözőket és a kelléktárat is, és természetesen kézbe vehette a színház tőrjeit, kardjait, így a népszerű Spamalot kellékeit is.

„Nagy élmény volt ez a délután, ritkán adódik ilyen lehetőség az ember életében. Számomra tényleg ünnepi volt ez az alkalom, mert valóban a Madách a kedvenc színházam."

A zárt világ ma már csak a versenyeken jellemző, Szász Emese mindenre nyitott

nyitott szívvel

A család nagyon fontos a vívó életében: csodás környezetben nőtt fel, szülei mindenben támogatták, és remek a kapcsolata a nővérével is

Van elég ellenlába akit az olimpiai arany kardélre kell hány

vás. Aztán amikor egyre ügyesebb lettem, továbbléptem, eligazoltam a Honvédba, ahol sokkal inkább a versenyszellem, a profizmus dominált, ott minden egyes asszóval hatalmasat tudtam fejlődni, de nehezen illeszkedtem be.

● Miért?

Mert nem voltam mindig ilyen cserfes és nyitott, mint most. Nem mertem odamenni az emberekhez, zárkózott voltam, és volt, aki ezért a zárkózottságért nagyképűnek is tartott. Aztán idővel megtaláltam a barátaimat, jobban megismertek a társaim, kinyíltam. Sokat jelentett a honvédos időszak a pályafutásomban, és most sokat jelent számomra a Vasas is, ahol profi, ám a BSE-hez hasonlóan családias közegben tudhatom magam.

● A zárkózott kislányból mára a magyar sport egyik központi figurája lett. Ha jól tudom, nagyon jó kapcsolatot ápol más sportágak képviselőivel.

Azt nem tudom, hogy központi figura vagyok-e, de az biztos, hogy a londoni olimpiát követően nagyon jó társaság jött össze, rendszeresen tartjuk a kapcsolatot. A 2012-es esztendő nem úgy sikerült, ahogyan elképzeltem. Édesapám abban az évben hunyt el, és egy sérülés miatt nem tudtam rendesen felkészülni az olimpiára. De a bajban ismerszik meg a jó barát, és én rájöttem, hogy rengetegen szeretnek, tisztelnek, segítenek, mellettem állnak. Ez sokat tud adni az embernek.

● Az olimpiát követően ismét felfelé ível a pályája. A januári világranglistát ön vezeti a női párbajtőrözők között. Hogy érzi, hol tart?

Sokszor haladtam már a csúcs felé. Peking és London előtt is, de mindig közbeszólt egy sérülés, 2008-ban a vádlim szakadt be, 2012 előtt a könyökömet kellett megműteni. Ezért nem is mondanék semmit, csak azt kérem a sorstól, hogy legyen sérülésmentes egy évem Rio előtt, hogy végre százszázalékos állapotban tudjak odaállni egy olimpiára. A magánéletemről nem szívesen beszélek, de talán annyit elmondhatok, hogy jókedvű és felszabadult vagyok. Túljutottam egy bonyolult ingatlanvásárláson, és benne vagyok egy lakásfelújításban, ami nem teher számomra, mert nagyon élvezem minden pillanatát.

Család, bizalom, biztonság

„Büszke vagyok a családomra, mert én valóban elmondhatom magamról, hogy szeretetben, igazi meleg burokban nőttem fel. Szüleim harminchárom évig gyönyörű, példás házasságban, nagy-nagy szeretetben éltek együtt, és amikor apuról kiderült, hogy beteg, édesanyám mindent megtett, még vezetni is megtanult, hogy hozni-vinni tudja a kezelésekre. A nővérem családja számomra az igazi menedék, ha bánatom van, biztos, hogy elmegyek hozzájuk, mert ott varázsütésre elmúlik minden gond, náluk szomorkodni nem lehet. És még egy biztos pont van az életemben. A legjobb barátnőm, aki Barcelonában él. Ha tehetem, elmegyek hozzá, kifekszünk a tengerpartra, mesterem, Kulcsár Győző nagy bánatára végigeszszük Katalónia finomságait, és hisszük, hogy az élet csodaszép."

● Szerintem nincs is olyan az életben, aminek ne tudna igazán örülni.

Engem tényleg a legapróbb dolgok is jókedvre derítenek. Boldog vagyok, ha jó zene mellett megiszom a reggeli kávémat, ha a budai alsó rakparton vezetve naponta láthatom, milyen csodás városban lakom, ha elterülhetek a kanapémon, és két napig csak pihenhetek, vagy ha éppen egy teljes éjszakát végigtáncolhatok a barátaimmal. A titok nyitja, azt hiszem, az élet szeretete.

Lipiczky Ágnes

„A vízparti kép Balatonfüred-ről készült, ahol minden évben együ nyaralt a család, és aligha meg pő, hogy rengeteg szép emléke nagyszerű sztorim fűződik ehh a helyhez. Ez volt az a nyár, ame után elkezdtem vívni szeptembe ben a BSE-ben."